

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 2. června 2005

ve věci C-136/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerechtshof): Georg Dörr proti Sicherheitsdirektion für das Bundesland Kärnten a I. Ünal proti Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg ⁽¹⁾

(Volný pohyb osob — Veřejný pořádek — Směrnice 64/221/EHS — Články 8 a 9 — Zákaz pobytu a rozhodnutí o vyhoštění odůvodněné trestnými činy — Soudní žaloba týkající se pouze zákonnosti opatření, kterým je ukončen pobyt zúčastněné osoby — Neexistence odkladného účinku uvedené žaloby — Právo zúčastněné osoby na uplatnění důvodů ohledně vhodnosti u orgánu, který vydává stanovisko — Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Volný pohyb pracovníků — Článek 6 odst. 1 a čl. 14 odst. 1 rozhodnutí rady přidružení č. 1/80)

(2005/C 182/09)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-136/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Verwaltungsgerechtshof (Rakousko) ze dne 18. března 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 26. března 2003, v řízeních Georg Dörr proti Sicherheitsdirektion für das Bundesland Kärnten a Ibrahim Ünal proti Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas (zpravodaj), předseda senátu, A. Borg Barthet, S. von Bahr, J. Malenovský a U. Lohmus, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 2. června 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Článek 9 odst. 1 směrnice Rady 64/221/EHS ze dne 25. února 1964 o koordinaci zvláštních opatření týkajících se pohybu a pobytu cizích státních příslušníků, která byla přijata z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví, musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, na základě které nemají soudní žaloby proti rozhodnutí o vyhoštění z území tohoto členského státu přijatému vůči státnímu příslušníkovi jiného členského státu odkladný účinek a rozhodnutí o vyhoštění může být při přezkumu těchto žalob předmětem pouze posouzení zákonnosti, pokud nebyl zřízen žádný příslušný orgán ve smyslu uvedeného ustanovení.
2. Procesní záruky stanovené v článcích 8 a 9 směrnice 64/221 se uplatní na turecké státní příslušníky, jejichž právní postavení je

vymezeno články 6 nebo 7 rozhodnutí rady přidružení č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 135, 7.6.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 26. května 2005

ve věci C-212/03: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Opatření s rovnocenným účinkem — Řízení o předchozím povolení osobních dovozů léčivých přípravků — Humánní léčivé přípravky — Homeopatické léčivé přípravky)

(2005/C 182/10)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-212/03, Komise Evropských společenství, (zmocněnci: H. Støvlbæk a B. Stromsky) proti Francouzské republice (zmocněnci: G. de Bergues, C. Bergeot-Nunes a R. Loosli-Surrans), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 15. května 2003, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann (zpravodaj), R. Schintgen, J. Makarczyk a J. Klučka, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 26. května 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Francouzská republika tím, že používá:

— řízení o předchozím povolení na osobní dovozy, ke kterým nedochází formou osobní dopravy, léčivých přípravků řádně předepsaných ve Francii a povolených na základě směrnice Rady 65/65/EHS ze dne 26. ledna 1965 o sblížení právních a správních předpisů týkajících se léčivých přípravků, ve znění směrnice Rady 93/39/EHS ze dne 14. června 1993, současně ve Francii a v členském státě, ve kterém byly zakoupeny,